

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
MINISTRIA E ARSIMIT, SPORTIT DHE RINISË
INSTITUTI I ZHVILLIMIT TË ARSIMIT

KURRIKULA E BAZUAR NË KOMPETENCA

Lënda: Gjuhë e huaj e parë

Shkalla: II

Klasa: IV

Tiranë, 2017

PËRMBAJTJA E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ” (klasa 4)

1	HYRJE	2
2	KORNIZA KONCEPTUALE E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ”	4
2.1	Qëllimet e programit lëndor “Gjuhë e huaj”	7
2.2	Lidhja e kompetencave kyçë me kompetencat e lëndës gjuhë e huaj	8
2.3	Rezultatet e të nxënësit të kompetencave kyçë që realizohen nëpërmjet lëndës gjuhë e huaj	12
2.4	Lidhja e lëndës gjuhë e huaj me temat ndërkurrikulare	14
2.5	Lidhja e lëndës gjuhë e huaj me fushat e tjera kurrikulare.....	15
2.6	Kompetencat e lëndës gjuhë e huaj	18
2.7	Rezultatet e të nxënësit.....	20
2.8	Ndarja e orëve mësimore.....	27
3	UDHËZIME METODOLOGJIKE	28
4	UDHËZIME PËR VLERËSIMIN	31
5	TABELA E NIVELEVE SIPAS KLASAVE	34

1 HYRJE

Lënda “Gjuhë e huaj” (anglisht, frëngjisht, italisht, gjermanisht) synon zhvillimin gjuhësor dhe letrar i cili është boshti themelor për rritjen intelektuale, sociale dhe emocionale të nxënësit. Më konkretisht, lënda “Gjuhë e huaj”, e aftëson nxënësin në përdorimin e gjuhës për të komunikuar, për të përmbushur interesat e tij personale dhe shoqërore, si dhe për të plotësuar kërkesat e shoqërisë dhe të botës së punës.

Mësimi i gjuhës amtare, i letërsisë dhe i gjuhëve të huaja e ndihmon nxënësin të bëhen individ i pavarur, i lirë, i kulturuar, mendimtar kritik dhe krijues, si dhe i vetëdijshëm për identitetin e tij personal dhe kombëtar. Me anë të leximit të teksteve të letërsisë shqipe dhe asaj botërore (në gjuhën shqipe ose në një gjuhë të huaj), nxënësi zhvillon botën e tij emocionale, pasuron përfytyrimet dhe imaginatën e tij për botën, çmon dhe vlerëson gjuhët dhe kulturën kombëtare e botërore.

Fusha “Gjuhët dhe komunikimi” nxit dëshirën, kuriozitetin dhe besimin e nxënësit për t'u bërë komunikues i mirë, lexues aktiv e i pavarur dhe shkrues i saktë, original dhe krijues.

Lënda ‘Gjuhë e huaj’ përbëhet nga gjuha e huaj e parë dhe gjuha e huaj e dytë.

Gjuha e huaj e parë fillon në shkallën e dytë (klasa III) dhe mësohet deri në shkallën e gjashtë (klasa XII).

Gjuha e huaj e dytë fillon të mësohet në shkallën e tretë (klasa VI) dhe vazhdon deri në shkallën e gjashtë (klasa XII). Si gjuhë e huaj e dytë mund të jetë: gjuha frënge, gjuha italiane, gjuha gjermane, gjuha angleze.

Kompetencat përcaktohen si njohuri, shkathtësi, vlera dhe qëndrime që nxënësi duhet t'i fitojë gjatë procesit mësimor.

Njohuri është një e vërtetë e arsyetuar dhe e provuar sipas kritereve të përcaktuara, e kodifikuar në tekstet akademike e ato shkollore apo në vepra të specializuara si produkt i një ose disa dijetarëve apo prakticienëve, ndërtim mendor i realizuar nga personi gjatë bashkëveprimit me

mjedisin ose nga vetëreflektimi për t'u bërë pjesë e trashëgimisë njohëse të tij, si p.sh., njohuri për llojet e teksteve, njohuri gramatikore, njohuri për hartimin e një prezantimi etj.

Shkathësi është një kapacitet (mendor/fizik) i fituar për të arritur rezultatet e parashikuara, shpesh me shpenzim minimal të kohës ose energjisë ose të dyjave bashkë. Shkathësia mund të jetë e përgjithshme ose e veçantë, si: të kuptuarit, të interpretuarit, të menduarit në mënyrë kritike dhe krijuese, zgjidhja e problemeve etj.

Qëndrimet janë një mënyrë e përcaktuar e të menduarit, opinioneve dhe ndjenjave ndaj diçkaje, një ideje, personi ose situate dhe që ndikojnë në sjelljen e individit. Qëndrimet ndikohen nga njohuritë dhe vlerat dhe janë zakonisht shkaktare të sjelljeve (edhe pse lidhjet mes qëndrimeve dhe sjelljeve nuk janë drejtvizore).

Vlerat janë bindje që ruhen thellë lidhur me çfarë është e rëndësishme ose e dëshirueshme. Ajo shprehet nëpërmjet qëndrimeve dhe veprimeve praktike të personave. Disa vlera dhe qëndrime janë respektimi i rregullave të etikës gjatë të folurit, shmangia e fyerjeve dhe paragjykimeve, si dhe formave të tjera denigruese të gjuhës, shpirti i iniciativës, serioziteti, vetëbesimi etj.

Puna për ndërtimin e kompetencave kyçe dhe të lëndës nis që në arsimin bazë dhe vazhdon në arsimin e mesëm të ulët dhe të lartë për ta aftësuar nxënësin që të jetë i pavarur në jetën e tij dhe në procesin e të nxënënit gjatë gjithë jetës. Nxënësi fillon të pajiset me njohuritë, shkathësitë, vlerat dhe qëndrimet e domosdoshme për jetën, shoqërinë dhe për botën e punës.

2 KORNIZA KONCEPTUALE E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ”

Hartimi i programit lëndor mbështetet në dokumentet kryesore kurrikulare: Korniza Kurrikulare, kurrikula bërthamë për AMU-në dhe plani mësimor i arsimit bazë.

Programi shoqërohet me udhëzues dhe dokumente të tjera në ndihmë të mësuesve dhe të hartuesve të teksteve mësimore.

Përdoruesit e programit janë mësuesit, autorët e teksteve, specialistët e arsimit dhe fakultetet e mësuesisë.

Mësuesit do ta përdorin programin e gjuhës së huaj për të krijuar një tablo të qartë rreth asaj se çfarë duhet të nxëjë nxënësi dhe se si duhet të ndërtojnë mësimdhënien për të pajisur nxënësin me kompetencat kyçe dhe të lëndës, si dhe për të përmbushur kërkesat e programit. Ky program i ndihmon mësuesit të reflektojnë mbi praktikat e tyre të mësimdhënies dhe të koordinojnë punën dhe përpjekjet e tyre për të përmbushur nevojat e nxënësit në të kuptuarin e lëndës dhe përdorimin praktik edhe jashtë ambjenteve shkolllore pasi mësuesit janë modele të cilat nxënësi ndjek në të ardhmen. Mësuesit do ta përdorin këtë program për të pëcaktuar, monitoruar objektivat e vendosur për t'u përmbushur nga nxënësi në klasë, në shkollë si edhe në një raport më të gjerë.

Autorët e teksteve do ta përdorin programin lëndor për të hartuar tekste që janë në funksion të realizimit të tij. Leximi i kujdeshëm i programit për çdo shkallë dhe klasë do t'i ndihmojë për të siguruar koherencën dhe për të shmangur ngarkesën e panevojshme.

Shënim: Botuesit në përzgjedhjen e teksteve rekomandohen t'i referohen tabelës së vendosur në fund të programit e cila pasqyron përputhjen e niveleve gjuhësore sipas Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për gjuhët dhe shtririjen e tyre sipas klasave në sistemin arsimor parauniversitar të Republikës së Shqipërisë.*

Specialistët e arsimit mund ta përdorin programin lëndor për qëllime inspektimi, monitorimi, vlerësimi, studimi etj. Vlerësuesit e sistemit arsimor do të mbështeten në këtë program për të parë përmbushjen e standardeve lëndore të përcaktuara për këtë klasë.

Fakultetet e mësuesisë mund ta përdorin programin lëndor për të përshtatur kurrikulat e tyre, me qëllim përgatitjen efektive të mësuesve të ardhshëm, si dhe për praktikën pedagogjike të studentëve.

Përfituesit e programit janë: nxënësit, prindërit dhe komuniteti.

Nxënësi përfiton të nxënët progresiv, zbaton shprehitë njohuritë, veprimitaritë, shkathësitë, qëndrimet dhe vlerat në lëndën e gjuhës së huaj dhe bëhet përdorues i mirë i gjuhës të cilën ai po mëson.

Prindërit dhe komuniteti mund të informohen për kompetencat që duhet të zotërojnë dhe të forcojnë fëmijët e tyre në lëndën e gjuhës së huaj.

Programi lëndor “Gjuhë e huaj” ka në fokus realizimin e kompetencave kyçë dhe të kompetencave të lëndës. Gjatë punës për përbushjen e kompetencave kyçë dhe kompetencave të lëndës, nëpërmjet gjuhës së huaj do të realizohen temat ndërkurrikulare, të cilat mundësojnë lidhjen e lëndës me jetën e përditshme, shoqërinë dhe botën e punës. Në program, gjithashtu, përshkruhet lidhja e gjuhës së huaj me fushat e tjera, në mënyrë që formimi i nxënësit të mos jetë fragmentar, por tërësor dhe t'i shërbejë formimit të tij të gjithanshëm.

Realizimi i programit në lëndën e gjuhës së huaj mundëson krijimin e një mjesidi të nxëni të përshtatshëm, inkurajes, motivues, gjithpërfshirës dhe të pasur me materiale të domosdoshme burimore duke përdorur sa më gjerë dhe në mënyrë efektive TIK-un.

Në program janë përcaktuar njohuritë, aftësitë, shkathësitë, vlerat dhe qëndrimet për çdo kompetencë të lëndës si edhe për çdo veprimtari, aftësi dhe shkathësi gjuhësore që kryen nxënësi për formimin dhe konsolidimin e kompetencave.

Gjithashtu programi i jep mundësinë mësuesit të jetë krijuar dhe inovativ në punën e tij duke përdorur metodat, strategjitet dhe përqasjet më bashkëkohore në procesin e mësimdhënies, mësimnxënies dhe vlerësimit. Po kështu, në program janë sugjeruar edhe orët mësimore në përqindje për njohuritë që do merren gjatë vitit shkollor.

Diagrama e mëposhtme paraqet se si programi i gjuhës së huaj është pjesë integrale e Kornizës Kurikulare e cila synon një mësimdhënie me në qendër nxënësin, zhvillimin dhe përgatitjen e tij për t'u bërë anëtar i shoqërisë së dijes.

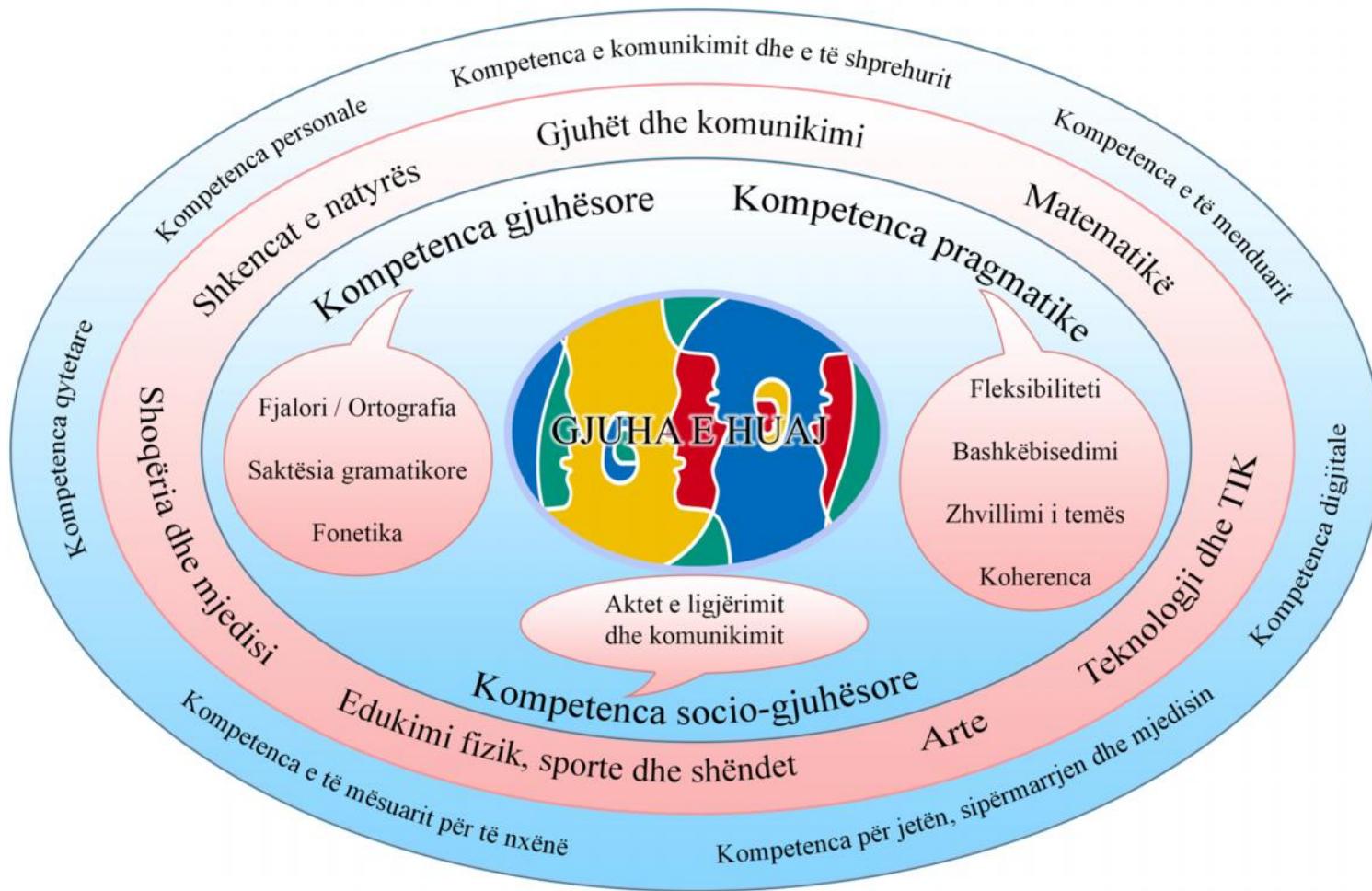

Diagrama 1: Korniza konceptuale e programit lëndor “Gjuhë e huaj”

2.1 Qëllimet e programit lëndor “Gjuhë e huaj”

Qëllimet e lëndës së gjuhës së huaj në arsimin bazë janë:

-) Zhvillimi i aftësive për të folur, dëgjuar, lexuar dhe shkruar tekste të llojeve të ndryshme letrare dhe joletare, si dhe kultivimi nëpërmjet këtyre teksteve i mendimit kritik e krijues.
-) Përdorimi i gjuhës dhe mjeteve të saj në varësi të situatës dhe qëllimit që kanë nxënësit.
-) Gjetja, kuptimi, analiza dhe vlerësimi i informacioneve.

Programi lëndor “Gjuhë e huaj” për klasën IV është hartuar në përputhje me Kurrikulën Kombëtare të Gjuhëve Moderne për Arsimin Publik Parauniversitar (viti 2000), si dhe në përputhje me Kuadrin e Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët (KPER) dhe synon të arrijë dhe të realizojë standarde mësimdhënies, mësimnxënien dhe vlerësimit me qëllim që t'i përgjigjet një shoqërie të hapur sipas kërkesave dhe nevojave që shtrohen përpara mësimit dhe përvetësimit të gjuhës së huaj në vendin tonë. Ky program përfshin njohuritë gjuhësore, ndërlendore dhe ndërkulturore të përfituar ndër vite.

Lënda e gjuhës së huaj ka përmision aftësimin dhe orientimin e nxënësit për të vepruar në situata të ndryshme komunikimi në këtë gjuhë. Ajo ka përdorim të zhvillojë te nxënësi aftësitë e gjuhës gjatë përdorimit të saj dhe t'a edukojë atë me të kuptuarin, pranimin dhe vlerësimin e kulturës dhe mënyrës së jetesës së popujve të tjera. Programi hartohej mbi interesat dhe karakteristikat e grupmoshës dhe ndihmon në zhvillimin intelektual dhe socio-kulturor të nxënësit duke e bërë atë të pavarur dhe të aftë të përballojë të nxenit gjatë gjithë jetës. Nxënësi, gjithashtu, mëson dhe bindet se gjuha e huaj, si një subjekt aftësish dhe komunikimi, kërkon kohë dhe praktika të shumëllojshme komunikimi për t'u përvetësuar. Si lëndë akademike, gjuha e huaj është një lëndë kulturash dhe aftësish.

Mësimi i gjuhës së huaj të parë fillon në klasën e tretë të arsimit fillor. Referuar Kuadrit të Përbashkët European të Referencave për Gjuhët nxënësi përmbyt nivelin gjuhësor A1 në përfundim të klasës V. Në klasë të katërt nxënësi ka një progres të lehtë në përvetësimin e njohurive të fituara tashmë që në klasë të tretë, duke qenë ende brenda nivelit A1.

Më poshtë jepet përshkrimi i nivelist A1

Shkalla Globale A 1	Mund të kuptojë dhe të përdorë shprehje të përditshme dhe shprehje bazë që synojnë plotësimin e nevojave konkrete. Mund të prezantojë veten dhe të tjerët dhe të pyesë e të përgjigjet për detaje vetjake si: ku jeton, banon, njerëzit që njeh, sendet që ka etj. Mund të komunikojë në një mënyrë të thjeshtë nëse bashkëbiseduesi flet ngadalë, qartë dhe është i gatshëm të ndihmojë.
---------------------	---

Në këtë klasë nxënësi vazhdon të identifikohet si përdorues fillestare i gjuhës. Meqënëse nxënësi e mëson gjuhën e huaj në një mjesid ku nuk flitet kjo gjuhë ai e përmbush nivelin A1 në fund të klasës së pestë.

Ky program për fëmijë fillestare parashikon sensibilizimin për gjuhën e huaj, në mënyrë që nxënësi të mund të përvetësojë shkallë-shkallë njojuri gjuhësore e social-kulturore, duke siguruar përveç mësimit të gjuhës edhe përftimin e qëndrimeve dhe të sjelljeve të caktuara që inkurajojnë zhvillimin e individualitetit të tij.

Nxënësi tashmë i ka hedhur hapat e parë në zbulimin e gjuhës së huaj. Nëpërmjet situatave të ndryshme dhe tërheqëse për moshën, ku mbizotëron të mësuarit nëpërmjet lojës, realizohet zhvillimi i gjithanshëm i nxënësit në aspektin njoës, gjuhësor, emocional dhe kulturor.

Mësuesi punon që nxënësi, tashmë i familjarizuar me muzikalitetin e gjuhës dhe me një fjalor bazë rrëth jetës së tij personale, të ketë një progres të mëtejshëm dhe të vazhdojë të zhvillojë aftësitë e përgjithshme psikomotore, gjuhësore dhe socio-gjuhësore në përputhje me moshën e tij dhe përmbushjen e kompetencave kyçe dhe lëndore për këtë grupmoshë.

Nxënësi ende riprodhon elementë të thjeshtë të gjuhës së huaj me një strukturë të kufizuar gramatikore (kryefjalë dhe kallëzues) që i përkasin një repertori të memorizuar për informacion mbi veten dhe nevojat e përditshme.

2.2 Lidhja e kompetencave kyçe me kompetencat e lëndës gjuhë e huaj

Realizimi i kompetencave kyçe të Kornizës Kurrikulare gjatë procesit të mësimdhënies dhe nxënies kërkon që mësuesi të lidhë kompetencat

kyçë me kompetencat e fushës dhe ato specifike të lëndës për secilën shkallë. Për të realizuar në praktikë këtë lidhje, mësuesi duhet të përzgjedhë metodat, teknikat dhe mjetet e përshtatshme didaktike për realizimin e çdo kompetencë dhe rezultati të të nxënëtit. ***Kompetenca përcaktohet si harmonizim i njohurive, shkathësive, vlerave dhe qëndrimeve për të trajtuar plotësisht situatat e kontekstit.*** Kur nxënësi përbush kompetencat gjuhësore, ai njëkohësisht është duke zhvilluar edhe kompetencat kyçë. P.sh., gjatë prezantimeve të ndryshme në orët mësimore të kompetencës së të folurit për të komunikuar dhe për të mësuar, nxënësi përdor edhe mjetet e teknologjisë së informacionit dhe komunikimit dhe realizon kështu edhe kompetencën digitale. Rezultatet e të nxënëtit të kompetencave të fushës ku bën pjesë lënda e gjuhës së huaj, pasqyrojnë të njëjtën qasje me rezultatet e të nxënëtit të kompetencave kyçë në këndvështrimin e domosdoshmërisë së tyre në jetë, shoqëri dhe punë.

Përqasja e adoptuar nga Kuadri i Përbashkët Evropian i Referencave për Gjuhët (KPER) është e orientuar drejt veprimit pasi përdoruesit e gjuhës ose nxënësit konsiderohen si “aktorë shoqërorë” d.m.th. pjesëtarë të shoqërisë të cilët kanë detyra për të përbushur (të cilat nuk janë vetëm gjuhësore) në rrithana dhe në një mjeshtëri të caktuar dhe brenda një fushe të caktuar veprimi. Komunikimi realizohet nëpërmjet veprimitarive gjuhësore të cilat janë pjesë e një konteksti më të gjerë shoqëror që iu jep atyre kuptim të plotë. Përqasja vepruese merr gjithashtu parasysh burimet njohëse, emocionale, të vullnetshme si edhe tërësinë e aftësive që zotëron dhe vë në jetë çdo individ si një aktor shoqëror.

Në bazë të kësaj përqasjeje çdo formë përdorimi dhe nxënjeje e një gjuhe mund të përkufizohet si më poshtë.

Përdorimi i një gjuhe, duke përfshirë edhe nxënien e saj, përfshin veprime të kryera nga njerëzit, të cilët si individë dhe si aktorë shoqërorë, zhvillojnë një numër **kompetencash kyçë** dhe në veçanti **kompetencat e komunikimit gjuhësor**. Ata vënë në zbatim kompetencat që zotërojnë në kontekste dhe kushte të ndryshme dhe kalojnë vështirësitë për t'u përfshirë në veprimitari gjuhësore të cilat përfshijnë proceset gjuhësore që mundësojnë kuptimin dhe prodhimin e teksteve që lidhen me tema dhe fusha specifike duke mobilizuar strategjitet më të përshtatshme për përbushjen e detyrave që duhen realizuar. Monitorimi i këtyre veprimeve nga vetë pjesëmarrësit çon në përforcimin ose përmirësimin e kompetencave.

Kompetencat kyçë nuk lidhen vetëm me gjuhën, por kanë të bëjnë me çdo lloj veprimitarie duke përfshirë edhe ato gjuhësoret.

Më konkretisht, për të realizuar lidhjen e kompetencave kyçë me kompetencat e fushës mësuesi ndjek këto hapa:

-) përzgjedh rezultatin/et e të nxënит për kompetencat kyçe që synon të arrijë nxënësi në shkallën dhe klasën përkatëse;
-) përzgjedh rezultatin/et e të nxënит për kompetencat specifike të fushës që synon të arrijë nxënësi në shkallën dhe klasën përkatëse;
-) Duke u bazuar te kompetencat e përgjithshme dhe ato të komunikimit gjuhësor mësuesi përshtat rezultatin/et e të nxënит për cdo fushë aktiviteti të gjuhës, (me shkrim dhe me gojë): marrja e informacionit (të lexuarit, të dëgjuarit), ndërveprimi (të folurit ndërveprues, të shkruarit ndërveprues), produkti (produkti i të folurit, produkti i të shkruarit) dhe ndërhyrja (përmbledhja, interpretimi, perifrazimi, përkthimi etj.).
-) përzgjedh përbajtjen/et mësimore, mjetet didaktike, metodologjinë e mësimdhënies, përmes të cilave realizon rezultatet e të nxënит;
-) planifikon mësimdhënien duke përfshirë periudhën kohore gjatë së cilës do t'i arrijë rezultatet e të nxënит brenda vitit shkollor;
-) kryen analiza dhe vlerësimë të ecurisë së nxënësve pas realizimit të orëve mësimore, detyrave, projekteve, për të verifikuar arritjet e rezultateve të të nxënит për vit mësimor dhe shkallë për fushën gjuhët dhe komunikimi.

Diagrama e mëposhtme konkretizon lidhjen e kompetencave kyçe me kompetencat specifike të lëndës të cilat së bashku i ofrojnë nxënësit informacionin në mënyrë efikase dhe bëjnë që nxënësi të përforcojë hap pas hapi arritjet e tij për të lexuar, shkruar dhe komunikuar duke i bërë funksionale dhe të qëndrueshme aspekte të ndryshme të informacionit, kulturës, shkencës dhe teknologjisë.

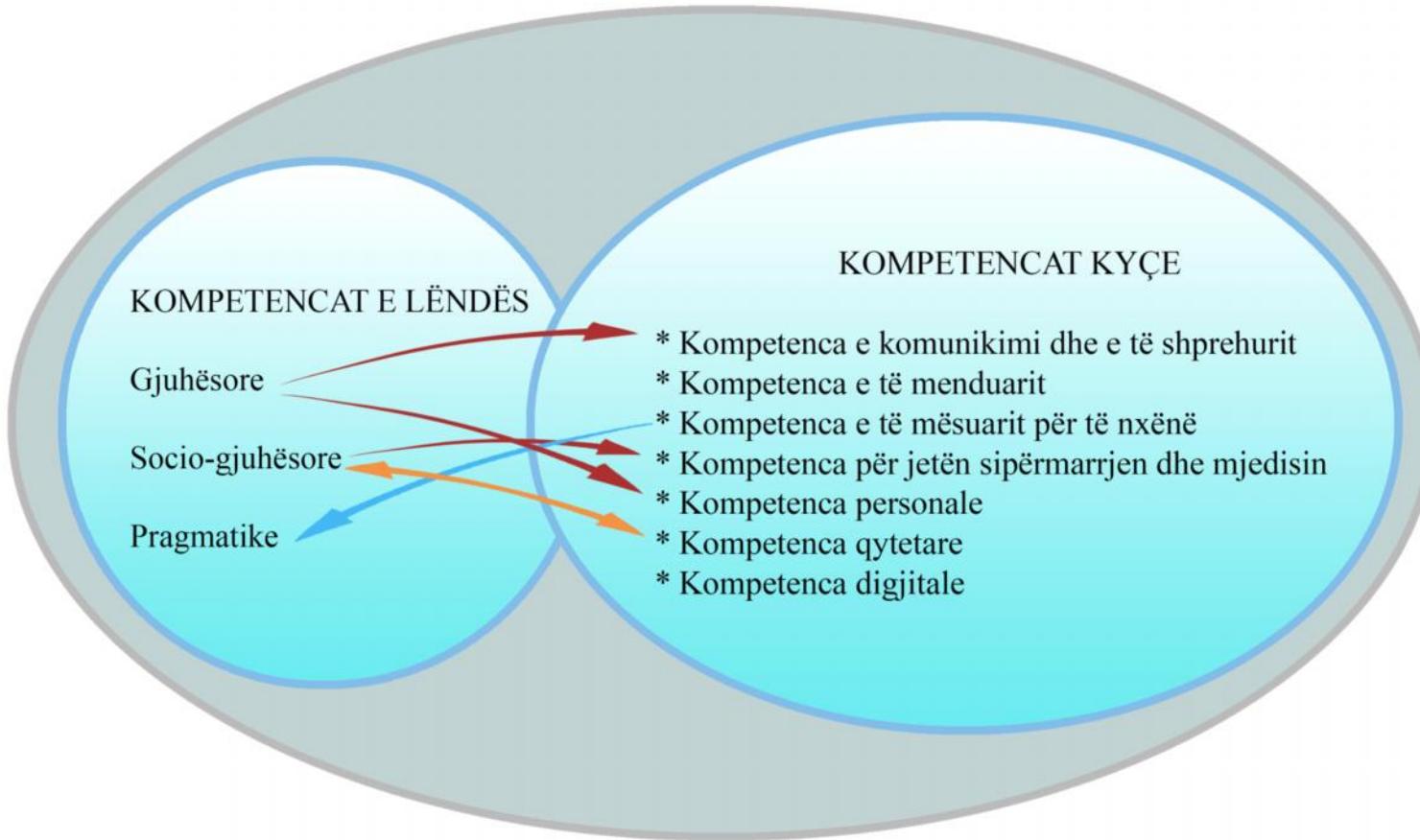

Diagrama 2:Lidhja e kompetencave kyçe me ato të lëndës “Gjuhë e huaj”

2.3 Rezultatet e të nxënëtit të kompetencave kyçë që realizohen nëpërmjet lëndës gjuhë e huaj

Në kurrikulën bërthamë janë përcaktuar rezultatet e të nxënëtit pér kompetencat kyçë. Këto rezultate përbushen nëpërmjet fushave të të nxënëtit. Natyrisht, secila fushë dhe lëndë mund të kontribuojë në disa rezultate të nxënëti. Fusha “Gjuhët dhe komunikimi” ndihmon realizimin e të gjitha kompetencave, por më së shumti në kompetencën e komunikimit dhe të shprehurit. Tabela e mëposhtme paraqet rezultatet e të nxënëtit të kompetencave kyçë që realizohen nëpërmjet lëndës së gjuhës së huaj në këtë klasë.

Kompetenca e komunikimit dhe e të shprehurit

Nxënësi:

- ✓ shpreh pérjetimet që e kanë shoqëruar gjatë shikimit dhe dëgjimit të një dialogu, paragrafi të shkurtër në njérën nga format shprehëse (me gojë, me shkrim, vizatim, mimikë, lëvizje etj);
- ✓ pyet dhe përgjigjet pér emrin, moshën, pjesëtarët e familjes etj;
- ✓ shkruan fjalë të shkëputura që identifikojnë figura të ndryshme;
- ✓ identifikon personazhet kryesore të një tregimi kur ndihmohet nga figurat dhe animacioni;
- ✓ shpreh me gojë dhe me shkrim fjali të thjeshta në gjuhën e huaj dhe i përkthen në gjuhën amtare;
- ✓ shkruan një kartolinë të shkurtër e të thjeshtë urimi.

Kompetenca e të menduarit

Nxënësi:

- ✓ u përgjigjet me fjalë, fjali të mësuara përmendësh ose veprime pyetjeve që i drejtohen;
- ✓ identifikon pér një temë/ngjarje, personazhet kur ndihmohet nga figurat dhe filmimet;
- ✓ krijon lidhjet midis fjalëve dhe figurave, simboleve, numrave, bashkësive etj;

Kompetenca e të nxënít

Nxënësi:

- ✓ ndjek udhëzimet e thjeshta të dhëna nga mësuesi për të realizuar një veprim që kërkon;
- ✓ pyet dhe përgjigjet lidhur me tematika ngajeta e përditshme, me fjalë të shkëputura dhe fjali shumë të shkurtra;
- ✓ zgjidh me ndihmën e mësuesit ushtrimin, detyrën e dhënë;
- ✓ grumbullon materialet e performancës së vet për përgatitjen apo pasurimin e portofolit personal;
- ✓ punon në çift ose në grup për realizimin e detyrës së dhënë;
- ✓ prezanton veten, shkollën, familjen, dëshirat, etj., me fjali të mësuara paraprakisht.

Kompetenca për jetën, sipërmarrjen dhe mjedisin

Nxënësi:

- Ñ përgatit postera të thjeshtë me vizatime dhe fjalë të shkëputura përshkruese për mjedisin, jetën në shkollë dhe familje;
- Ñ gjen të përbashkëtat dhe ndryshimet ndërmjet figurave, personazheve në një tregim shumë të thjeshtë;
- Ñ jep të dhëna personale.

Kompetenca personale

Nxënësi:

- Ñ bashkëpunon me të tjerët për arritjen e një qëllimi të përbashkët në aktivitetet në klasë, shkollë apo jashtë saj;
- Ñ bashkëpunon në mënyrë aktive me të gjithë mosatarët (pavarësisht prejardhjes së tyre, aftësive dhe nevojave të veçanta) drejt arritjes së një qëllimi të përbashkët. (projekti/ aktiviteti në bazë klase).

Kompetenca qytetare

Nxënësi:

- Ñ ndjek rregullat e punës në grup në bashkëpunim me anëtarët e grupit;

- Ñ shpreh mendimin duke kërkuar paraprakisht leje nga grupi, respekton mendimin e secilit anëtar të grupit, duke i dëgjuar në mënyrë aktive;
- Ñ bashkëpunon me të gjithë anëtarët, për mënyrat që çojnë drejt përfundimit të një aktiviteti të caktuar;
- Ñ shpreh, dëgjon dhe respekton mendimin e secilit anëtar;
- Ñ përdor fjalët e mirësjelljes.

Kompetenca digitale

Nxënësi:

- Ñ identifikon personazhet, kohën, vendin e një teksti të shkurtër të dëgjuar (nga mjetet audio-vizuale), të shprehur qartë dhe ngadalë;
- Ñ realizon punime origjinale, vetjake duke përdorur figurat e gjetura nga burime informacioni, si një formë për të shprehur emocionet e tyre.

2.4 Lidhja e lëndës gjuhë e huaj me temat ndërkurrikulare

Temat ndërkurrikulare janë tema madhore, me të cilat përballet shoqëria tani dhe në të ardhmen. Ato integrojnë fushat e të nxënëtit, të cilat ndihmojnë nxënësit të interpretojnë botën dhe të lidhin dijet e marra në shkollë me jetën dhe interesat e tyre. Në Kornizën Kurrikulare dhe në kurrikulat bërthamë janë përcaktuar temat ndërkurrikulare, të cilat janë:

- J Identiteti kombëtar dhe njohja e kulturave.
- J Të drejtat e njeriut.
- J Vendimmarrja morale.
- J Zhvillimi i qëndrueshëm.
- J Mjedisit.

- J Ndërvarësia.
- J Bashkëjetesa paqësore.

Gjuha e huaj zhvillon te nxënësit njohjen e vlerësimin e kulturës dhe traditës botërore dhe kultivon identitetin dhe krenarinë kombëtare. Tema si: të drejtat e njeriut, vendimmarrja morale, mjeshti, zhvillimi i qëndrueshëm etj. mund të realizohen gjatë orëve mësimore të kompetencës së të folurit. Mësuesi mund të krijojë edhe situata mësimore gjatë të cilave nxënësit shprehen në forma të ndryshme: ese, poezi, tregime dhe krijime të tjera me tematikë çështjet e mësipërme.

Punët në grupe dhe projektet që zhvillohen në lëndën e gjuhës së huaj, ndihmojnë në kriimin e aftësive të nxënësve për të jetuar në mënyrë paqësore me të tjerët, me natyrën dhe për të promovuar detyrat dhe të drejtat e individit në një shoqëri të lirë dhe demokratike.

2.5 Lidhja e lëndës gjuhë e huaj me fushat e tjera kurrikulare

Programi lëndor gjuhë e huaj mbështetet në integrimin ndërlëndor. Gjuha e huaj e pajis nxënësin me njohuritë, aftësitë dhe shkathtësitë që sigurojnë suksesin e tij edhe në fushat dhe lëndët e tjera. Kompetencat gjuhësore janë kompetenca që ndihojnë nxënësin në procesin e të nxënësve në të gjitha fushat kurrikulare. Konceptet e njohuritë gjuhësore trajtohen e mësohen më mirë në kontekste të caktuara kuptimore dhe ligjërimore, të cilat lidhen ngushtë me fusha tematike të parashtruara në programin e gjuhës së huaj dhe të trajtuarë në lëndët e tjera.

Nxënësi zgjeron fjalorin dhe zhvillon aftësinë e të shprehurit qartë me shkrim dhe me gojë në fushat e tjera.

Gjuha e huaj mundëson nxënësin që të kuptojë dhe analizojë tekste ose mesazhe të ndryshme. Duke lexuar tekste të fushave të ndryshme (geografi, qytetari etj.) nxënësi zgjeron njohuritë për atë fushë. Leximi dhe analiza e teksteve letrare ndikon në të kuptuarin e ngjarjeve dhe figurave historike, marrëdhënieve historike dhe vlerave shoqërore. Me fushën shoqëria dhe mjeshti janë të lidhura tema si: miqësia, marrëdhëniet familjare, marrëdhëniet në shkollë, koha e lirë, festat etj.

Duke përvetësuar aktet dhe funksionet gjuhësore nxënësi mëson si të komunikojnë me të tjerët në mënyrë korrekte dhe gramatikisht të saktë.

Gjithashtu përvetësimi i mirë i gjuhës së huaj ndihmon nxënësin të zhvillojë më tej punën e tij kërkimore në fushat e tij të interesit (histori, shkenca, matematikë etj.) pasi shumë materiale gjenden në gjuhë të huaj. Integrimi i lëndëve të tjera në gjuhën e huaj ndihmon jo vetëm në lidhjen ndërlëndore, por edhe në pasurimin e një leksiku më specifik dhe përdorimin e tij. Lidhja me *shkencat natyrore* p.sh. matematikës dhe gjuhës së huaj shprehet në mësimin e numrave, veprimeve matematikore (mbledhja e zbritja, shumëzimi dhe pjesëtimi).

Në lëndën e biologjisë, lidhja bëhet e qartë duke trajtuar tema si: pjesët e trupit, ushqyerja, shëndeti, mjedisi.

Me artet janë të lidhura ngushtë temat mbi sportin, muzikën, modën, pikturen etj.

Lidhja me lëndën e TIK-ut, përmes së cilës nxënësi aftësohet të përdorë internetin, e-mail-in, programe të ndryshme, platforma digjitale, aplikacione etj, ndihmon atë të eksplorojë të rejet mbi botën që po studion, të prezantojë sa më bukur dhe në mënyrë logjike idetë dhe opinionet e tij dhe të marrë informacionin në kohë reale.

Në këtë klasë nxënësi hedh hapat e para drejt të mësuarit ndërlëndor dhe mënyrave të lidhjes së lëndës së gjuhës së huaj më lëndët e fushave të tjera. Mësuesi punon që nxënësi gjatë gjatë procesit të të mësuarit të gjuhës së huaj të përdorë edhe njohuritë, shkathësitë, vlerat dhe qëndrimet e marra në fushat e tjera të dijes.

Më konkretisht, kjo lidhje jepet në diagramën e mëposhtme.

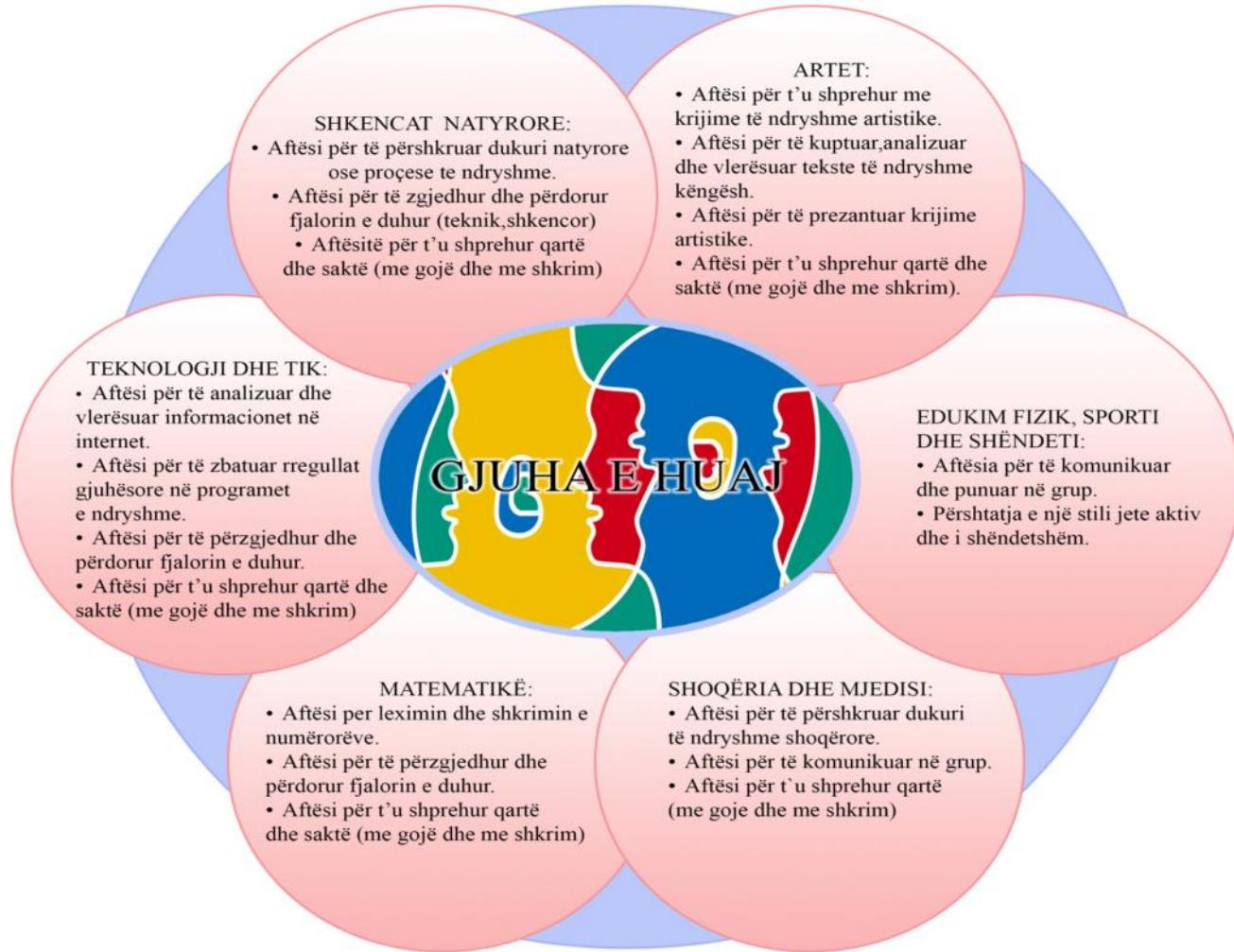

Diagrama 3: Lidhja e lëndës gjuhë e huaj me fushat e tjera kurrikulare

2.6 Kompetencat e lëndës gjuhë e huaj

Lënda “Gjuhë e huaj” synon në forcimin e kompetencës kyçë të komunikimit dhe të shprehurit për këtë qëllim zhvillon kompetencat e saj të cilat trajtohen më poshtë.

Kompetenca e komunikimit gjuhësor e fuqizon një person të veprojë duke përdorur specifisht mjetet dhe mënyrat gjuhësore. Për të realizuar qëllimet komunikuese, nxënësi mobilizon të gjitha kapacitetet e tij dhe i kombinon ato me kompetencën e komunikimit gjuhësor. Kompetenca e komunikimit gjuhësor është një sintezë e njojurive të parimeve bazë gramatikore, e njojurive se si gjuha përdoret në ambjente shoqërore për të kryer funksionin komunikues dhe e njojurive se si funksionet komunikuese kombinohen me parimet e ligjërimit.

Përvizimi i kompetencave të lëndës gjuhë e huaj

Kompetenca e komunikimit gjuhësor përbëhet nga nënkompetencat e mëposhtme:

Kompetenca gjuhësore nënkupton përvetësimin e rregullave gramatikore, semantike, fonetike, ortografike si dhe pasurimin e fjalorit.

Kompetenca socio-gjuhësore ka të bëjë me dimensionin shoqëror të gjuhës dhe i referohet të mësuarit të akteve të ndryshme të ligjërimit dhe komunikimit në kontekste të ndryshme shoqërore. Këto kontekste kanë të bëjnë me statusin shoqëror, gjininë, moshën e nxënësit si dhe me faktorë të tjera që influencojnë në stilin dhe regjistrat e gjuhës. Zhvillimi i kësaj kompetencë është shumë i rëndësishëm pasi në situata të ndryshme duhen përdorur lloje të ndryshme shprehjesh si edhe duhen mbajtur qëndrime, besime, vlera dhe pikëpamje të ndryshme.

Kompetenca pragmatike ka të bëjë me njojen e rregullave dhe parimeve sipas të cilave mesazhi komunikues organizohet dhe strukturohet (zhvillimi i temës, lidhja logjike e ideve, koheranca e mendimeve) dhe realizimin e funksioneve komunikuese (kërkimi i informacionit, dhënia e këshillës, kërkimi për ndihmë, rrënia dakort, përvizimi etj).

Dy faktorë cilësorë të cilët përcaktojnë suksesin e nxënësit në realizimin e funksioneve komunikuese janë:

- a. Rrjedhshmëria
- b. Saktësia e të shprehurit

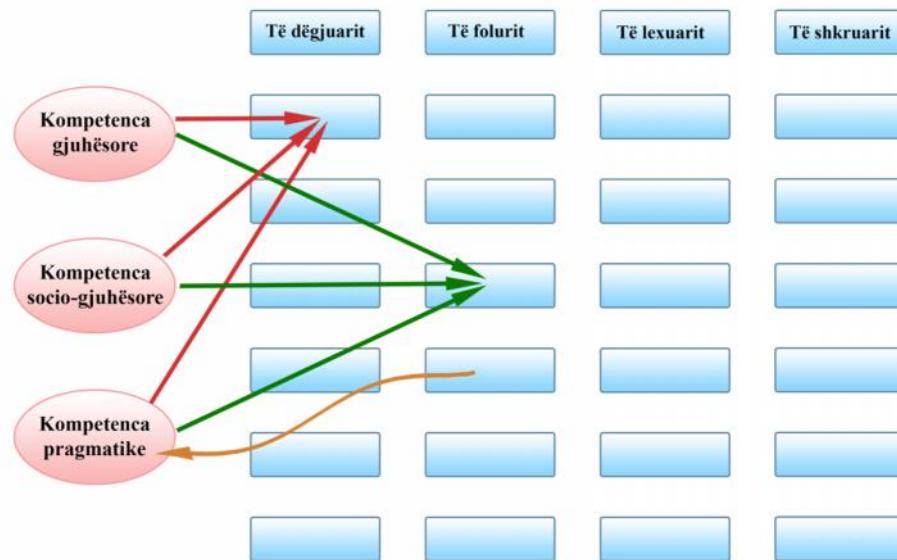
Duke u bazuar tek kompetencat kyçë dhe ato të komunikimit gjuhësor, nxënësi përdor aftësi dhe strategji të përshtatshme për përbushjen e detyrave në veprimtaritë gjuhësore (me shkrim dhe me gojë): **marrja e informacionit** (të lexuarit, të dëgjuarit), **ndërveprimi** (të folurit ndërveprues, të shkruarit ndërveprues), **produkti** (produkti i të folurit, produkti i të shkruarit) dhe **ndërhyrja** (përmbledhja, interpretimi,

perifrazimi, përkthimi etj). Kryerja e vazhdueshme e veprimtarive gjuhësore bën që nxënësi të forcojë aftësitë dhe shkathtësitë **e të dëgjuarit, të folurit, të lexuarit dhe të shkruarit**.

Lidhja midis aftësive, shkathtësive, veprimtarive dhe kompetencave mund të shihet si një lidhje burimore ku nxënësi gjen tek kompetencat mjetet për të realizuar aktivitetet, por këto të fundit modifikohen dhe shtohen gjatë procesit të komunikimit. Një numër i kufizuar kompetencash i lejon nxënësit të kryejë një numër shumë të madh veprimtarish. Të kuptuarit e këtij dallimi është thelbësor për të bërë të suksesshëm procesin e të mësuarit dhe të nxënëtit të gjuhëve.

Përdorimi i gjuhës veçanërisht në ndërveprim me të tjerët lejon përvetësimin e gjuhës, e cila në vetvete përfshin zhvillimin e kompetencave. Të mësuarit e pakontekstualizuar e kompetencave (si p.sh mësimi i rregullave gramatikore) e ndihmon nxënësin, por nuk është i mjaftueshëm për të përdorur gjuhën si një mjet komunikimi.

Diagrama 4: Lidhja e kompetencave të lëndës gjuhë e huaj me veprimtaritë, aftësitë dhe shkathtësitë gjuhësore

2.7 Rezultatet e të nxënënit

Më poshtë jepen rezultatet e të nxënënit në fund të nivelit A1 i cili përmbyllt në fund të klasës së pestë. Duke iu referuar tabelës, kuptohet qartë se nxënësi nuk mund t'i përbushë të gjithë elementët e kompetencave të lëndës brenda një viti. Mësuesi punon sistematikisht që këto rezultate të përbushen gjatë gjithë viteve të shkollës.

KOMPETENCAT E LËNDËS		REZULTATET
1. GJUHËSORE Nxënësi zoteron një fjalor shumë bazë që ka të bëjë me detajet personale dhe nevojat e tij konkrete.	a. Fjalori	Zoteron fjalor bazë me fjalë të shkëputura dhe shprehje që lidhen me situata shumë konkrete.
	b. Saktësia gramatikore	Tregon kontroll të kufizuar mbi struktura shumë të thjeshta gramatikore dhe modele fjalish të mësuara paraprakisht.
	c. Fonetika	Shqipton mirë një repertor të kufizuar fjalësh dhe shprehjesh dhe disa herë nuk mund të kuptohen nga një folës vendas gjuhës.
	d. Ortografi	Kopjon fjalë dhe shprehje të shkurtra të njoitura për të si p.sh. emrat e sendeve, udhëzime, emrat e dyqaneve etj. Gërmëzon adresën e tij, kombësinë dhe detaje të tjera personale.
2. SOCIO-GJUHËSORE	a. Aktet e ligjërimit dhe komunikimit	Vendos kontakte shoqërore shumë të thjeshta duke përdorur përshëndetjet dhe shprehjet e përditshme të mirësjelljes si p.sh. të lutem, faleminderit, më vjen keq, mirupafshim etj.
3. PRAGMATIKE	a. Fleksibiliteti	Nuk ka rezultat përshkrues në këtë nivel
	b. Pjesëmarrja në	Nuk ka rezultat përshkrues në këtë nivel

	bashkëbisedim	
c.	Zhvillimi i temës	Nuk ka rezultat përshkrues në këtë nivel
d.	Koheranca	Lidh fjalët në grupe fjalësh me lidhësat bashkërenditëse “dhe”, “pastaj”

Aspektet cilësore të përdorimit të gjuhës së folur për nivelin A1

	Gama/diapazoni	Saktësia	rrjedhshmëria	ndërveprimi	Koheranca/ lidhja logjike
A 1	Ka një repertor fjalësh dhe shprehjesh të thjeshta bazë që lidhen me detajet personale dhe me situata shumë konkrete.	Tregon një kontroll të kufizuar të disa strukturave të thjeshta gramatikore dhe modele fjalish të një repertori të mësuar përmendsh.	Mund të përdorë fjali shumë të shkurtra, të izoluara dhe të parapërgatitura duke bërë shumë ndalesa për të gjetur fjalën ose shprehjen, për të shqiptuar fjalët më pak të njoitura kur merr pjesë në bashkëbisedim.	Mund të bëjë pyetje dhe t'iua përgjigjet pyetjeve për detaje personale. Mund të bashkëveprojë në mënyrë shumë të thjeshtë, por bashkëbisedimi varet komplet mbi përsëritjen dhe riformulimin e asaj që është thënë.	Mund të lidhë fjalë ose grupe fjalësh me kidhëzat bazë si “dhe” ose “pastaj”.

Për përbushjen e kompetencave të lëndës të cilat çojnë natyrshëm në forcimin e kompetencave të fushës dhe atyre kyçë, nxënësit i duhet të konsolidojë njojuritë dhe konceptet e duhura, të aftësohet në shkathësitë e fituara dhe të mbajë qëndrime në situata të ndryshme.

Njohuri dhe koncepte:

1. Formimi kulturor:

- a. **Jeta e përditshme** (*trupi, veshja, lodrat, objektet që na rrëthojnë, ngjyrat, ushqimet, frutat, perimet, ditët e javës*)
- b. **Jeta shkollore** (*klasa, shokët e mi, numrat, objektet që na rrëthojnë*)
- c. **Jeta personale dhe shoqërore** (*familja, anëtarët e familjes, mamaja, babai, motra, vëllai.., shtëpia ime dhoma ime e gjumit, dhomat e tjera, mobiljet, festat, pushimet*)
- d. **Bota rreth nesh** (*qytetet, shtetet, natyra, kafshët, (shtëpiake), kopshti zoologjik*)
- e. **Bota e komunikimit** (*kartolina ditëlindjeje, ftesa dhe mesazhe të shkurtra dhe të thjeshta*)

2. Formimi gjuhësor:

- a. **Gramatika** (emrat në numrin njëjës dhe shumës, gjymtyrët e fjalisë, foljet, mbiemrat, nyjet, përemrat dëftorë dhe pronorë, forma mohore dhe pyetëse, mënyra urdhërore etj.)
- a. **Funksionet gjuhësore** (përshëndetjet, dëshirat, mundësitë, aftësitë)

Aftësi dhe shkathësi:

Të dëgjuarit

Përshkrimi:

Nxënësi ndjek një bisedë e cila zhvillohet ngadalë dhe shqiptohet me shumë kujdes dhe me pauza. Ai dëgjon dhe kupton fjalë dhe fjali të shkurtra ngajeta e përditshme nëse flitet qartë dhe ngadalë.

Nxënësi:

- ✓ Dëgjon, reagon përmes veprimtarive fizike ndaj orientimeve, udhëzimeve dhe veprimeve të mësuesit;
- ✓ dëgjon dhe reagon ndaj fjalive të thjeshta, të artikuluara ngadalë dhe me gjuhë të qartë;
- ✓ identifikon objekte të ndryshme, kur ato dëgjohen, përmenden apo tregohen;
- ✓ identifikon udhëzime të thjeshta në klasë dhe jashtë saj;
- ✓ reagon përmes veprimtarive fizike ndaj orientimeve, udhëzimeve dhe veprimeve të mësuesit apo të njerëzve që e rrethojnë;
- ✓ dëgjon dhe reagon ndaj përshëndetjeve dhe urdhreve;
- ✓ identifikon objekte të ndryshme, kur i kërkohet të përgjigjet rrëth tyre.

Të lexuarit

Përshkrimi:

Nxënësi kupton emra të njobur, fjalë dhe fraza të thjeshta. Lexon fjalë dhe fjali të thjeshta. Ai përdor strategji të thjeshta për të kuptuar tekstin si: lidh figurën me fjalën, grupon fjalë sipas grupeve kuptimore.

Nxënësi:

Të lexuarit fillestar

- ✓ dallon dhe lexon fjalë dhe fraza të njobura, të mësuara më parë;

- ✓ hamendëson kuptimin e fjalëve apo frazave në bazë të pikturave;
- ✓ lexon tekste të shkurtra dhe të thjeshta që përmbajnë fjalë dhe fraza me fjalor të njohur nga fondi bazë i gjuhës së huaj;
- ✓ rilexon tekstin për ta kuptuar më mirë atë (kur është e nevojshme);
- ✓ dallon të dhëna personale në një pyetësor të thjeshtë;
- ✓ identifikon mesazhe, komente shumë të thjeshta mbi detyrat dhe punën e bërë;
- ✓ dallon vitin, stinët, muajt, ditët, në një kartolinë dhe dallojnë frazat hyrëse, urimin dhe dërguesin e kartolinës etj;
- ✓ ndjek udhëzime të thjeshta të shkruara si p.sh. lexo tekstin, shkruaj në fletore, plotëso tabelën e vërtetë ose e gabuar etj.

Të folurit

Të folurit ndërveprues:

Përshkrimi:

Nxënësi shqipton saktë dhe me intonacionin e duhur fjalët. Ai shoqëron të folurin edhe me elemente joverbale. Merr pjesë në biseda të shkurtra, por bashkëfolësit i duhet të përsërisë ose perifrazojë informacionin. Kërkon dhe përcjell informacion, duke pyetur dhe duke iu përgjigjur pyetjeve për emrin moshën, ngjyrat, pjesëtarët e familjes etj.

Nxënësi:

- ✓ bën pyetje të thjeshta për atë çfarë sheh ose dëgjon duke shprehur dëshirat, ndjenjat dhe parapëlqimet;
- ✓ ndërvepron në dialogë të shkurtër, mesazhe të thjeshta, shprehje dhe tekste të thjeshta të shprehura qartë dhe ngadalë;
- ✓ pyet dhe kërkon sende që i nevojiten për të kryer një detyrë;
- ✓ pyet dhe u përgjigjet pyetjeve të thjeshta për veten, familjen, shkollën dhe vendbanimin;
- ✓ ndjek udhëzimet kur ato jepen me një gjuhë shumë të qartë;
- ✓ Pyet bashkëfolësin për shëndetin, moshën, vendlindjen;

Produkti i të folurit:**Përshkrimi:**

Nxënësi shprehet me fjalë dhe fjali shumë të shkurtra rreth vendeve dhe njerëzve që njeh.

Nxënësi:

- ✓ shqipton fjalë ose fraza të thjeshta me mbështetje të mësuesit;
- ✓ prezanton veten dhe të afërmit duke përdorur fjali të thjeshta;
- ✓ thotë emrin, moshën dhe vendbanimin dhe flet për interesat e tij duke shprehur pëlqimin ose mospëlqimin e tij;
- ✓ flet thjesht për njerëzit e njojur dhe familjen.

Të shkruarit**Përshkrimi:**

Nxënësi shkruan fjalë dhe fjali të thjesha, një kartolinë të shkurtër përshëndetjeje etj. Mund të sjellë detaje personale në një pyetësor, shkruan emrin, mbiemrin, kombësinë, adresën. Shkruan fjali të thjeshta dhe të shkurtra mbi tematika të njoitura.

- ✓ dallon dhe zgjedh fjalë të përshtatshme për të plotësuar vende bosh në fjali apo fjalë të renditura në formë liste;
- ✓ etiketon objekte rrethanore;
- ✓ formulon një kartolinë të thjeshtë urimi, duke përdorur fjali ose fraza të shkurtra dhe standarde;
- ✓ plotëson vende bosh me fjalë duke iu referuar figurave apo pikturave të njoitura;
- ✓ emërtion një etiketë për një send të njojur;
- ✓ përshkruan shokë, miq, të afërm, personazhe, objekte, sende e kafshë të dashura për të me fjali të shkurtra dhe të thjeshta;
- ✓ shkruan tekste të shkurtra si: një urim, një kartolinë ose mesazh të shkurtër.

Vlera dhe qëndrime

Nxënësi:

- ✓ shfaq sjellje të përshtatshme gjatë orës së mësimit.
- ✓ nuk e ndërpret tjetrin, kur është duke folur.
- ✓ shpreh pëlqim dhe interes ndaj asaj që dëgjon.
- ✓ përzgjedh fjalorin e duhur gjatë të folurit.
- ✓ nuk fyen të tjerët, përdor fjalët dhe shprehjet e mirësjelljes.
- ✓ respekton rregullat e punës në grup.
- ✓ formon elementët e parë të lexuarit kritik.
- ✓ përdor njohuritë e marra nga fushat e tjera të të nxënëtit.
- ✓ i kushton vemendje saktësisë së të folurit dhe të shkruarit.
- ✓ vlerëson qëndrimin e të tjerëve në letra komunikimi.
- ✓ respekton rregullat e mësuara.
- ✓ tregon respekt për përpjekjet e përbashkëta në grup.
- ✓ kërkon dhe jep ndihmë.

Për të kryer detyrat që i jepen nxënësi duhet të përfshihet në veprimitari të shumta gjuhësore dhe të përdorë strategji komunikuese. Strategjitetë konsiderohen si nyje lidhëse midis burimeve të nxënësit (kompetencat) dhe se çfarë ai mund të bëjë me ato (veprimtaritë komunikuese).

Shumica e situatave përfshijnë llojshmëri veprimtarish dhe përdorim të më shumë se një aftësie ose shkathtësie. Për shembull në një orë mësimi, një nxënësi i kërkohet të dëgjojë shpjegimin e mësuesit, të lexojë një tekst me zë ose në heshtje, të ndërveprojë me nxënësit e tjerë në grup, të shkruajë një ushtrim ose ese madje edhe të perifrazojë, shpjegojë etj. Strategjitetë janë mjeti që nxënësi përdor për të mobilizuar dhe balancuar të gjitha burimet e tij, të aktivizojë të gjitha aftësitë e tij për të përmbrushur plotësisht dhe me sukses detyrat që i jepen.

2.8 Ndarja e orëve mësimore

Në tabelën e mëposhtme është dhënë koha mësimore për klasën IV, sipas orëve yjetore të përcaktuara në planin mësimor të arsimit bazë.

$$\text{Orët Mësimore} \quad 35 \text{ javë} \times 3 \text{ orë/javë} = 105 \text{ orë vjetore}$$

Klasa e IV	Formimi kulturor	Formimi gjuhësor		Puna me portofolin	Totali i orëve
		Gramatika	Funksionet gjuhësore		
		40%	30%		
		42 orë	32 orë	21 orë	10 orë
					105 orë

Mësuesi ka të drejtë të ndryshojë deri në masën 10% të orëve të përcaktuara në tabelë duke pasur parasysh karakteristikat e çdo klase si edhe përparimin e nxënësve.

Tek orët e formimit kulturor përfshihen pjesët e reja të leximit dhe të dëgjimit të cilat përfshijnë njohuritë që merr nxënësi mbi botën e punës, shkollës, jetës personale, natyrës, udhëtimet, kulturat dhe traditat e vendeve të ndryshme etj. Nëse mësuesi vë re se disa njohuri nuk mund të përvetësohen nga nxënësi brenda një ore mësimore, ai planifikon orë rimarrje për ato njohuri.

Orët e formimit gjuhësor mbi gramatikën përfshijnë njohuritë gramatikore dhe punën me fjalorin që realizohet gjatë vitit. Këtu mund të përfshihen edhe orët e përforcimit të njohurive nëse mësuesi e shikon të nevojshme. Gjithashtu njohuritë gramatikore nuk mund të merren jashtë kontekstit dhe duke patur parasysh që përqasja në kurrikulen bërthamë është të mësuarit nëpërmjet situatave të të nxënësit, këto njohuri mund të ndërthuren edhe gjatë orëve kur fokusi është të folurit ose të shkruarit.

Funksionet gjuhësore iu referohen akteve të komunikimit që nxënësi realizon gjatë procesit të marrjes së gjuhës së huaj dhe mund të realizohen në përputhje me njohuritë dhe shkathtësitë e tjera.

Duke pasur parasysh se vlerësimi i nxënësit në klasat e mëtejshme bëhet edhe përmes përdorimit prej tij të portofolit, del si e domosdoshme që mësuesit të planifikojnë orë edhe për realizimin e projekteve dhe detyrave me portofolin e gjuhëve.

3 UDHËZIME METODOLOGJIKE

Metodat e mësimdhënies janë mjaft të rëndësishme për të realizuar një mësimdhënie efektive. Përdorimi i tyre shërben për zhvillimin gjuhësor të nxënësve dhe konsolidimin e kompetencave kyçë dhe ato të fushës.

Mësuesit duhet të përditësojnë njohuritë rreth metodave, teknikave dhe strategjive të mësimdhënies me qëllim që të zhvillojnë tek nxënësi dëshirën për dijen, virtytet njerëzore, ambicjen për të qenë i suksesshëm dhe aktiv në jetën e përditshme dhe botën e punës. Metoda, strategji dhe teknika të tillë, si: diskutim për njohuritë paraprake, diagramë piramide, lexim i drejtar, imagjinata e drejtar, parashikim me terma paraprake, harta e konceptit, rrjeti i diskutimit, pyetje autorit, ditaret e të nxënësit, pyetja sjell pyetjen, puna në çift ose në grup etj.,

shërbijnë si nxitje për nxënësin dhe si garanci për rezultate të mira në procesin e mësimdhënies dhe mësimnxënies. Përzasja ndaj metodologjive të mësimdhënies dhe mësimnxënies duhet të jetë shumë e gjërë dhe të paraqesë të gjitha mundësitë në mënyrë të qartë dhe transparente duke shprehur dogmatizmin. Mësuesi duhet të përdorë ato metoda që e ndihmojnë atë më shumë të arrijë përmbytjen e qëllimit final që është plotësimi i nevojave të nxënësit për t'u bërë një zotëruesh i mirë i gjuhës.

Mësimdhënia e gjuhës së huaj karakterizohet nga kriteret e mëposhtme:

Mësimdhënie me në qendër nxënësin

Nxënësi është në qendër të procesit të mësimdhënies. Ky proces ndërtohet në varësi të nevojave, aftësive dhe interesave të nxënësit. Nxënësit e një klase nxënë në mënyra të ndryshme: disa individualisht ose në grup, të tjera nën udhëheqjen e mësuesit, të pavarur ose me anë të mjeteve të ndryshme didaktike. Përpos kësaj, lënda gjuhë e huaj kërkon që nxënësi të nxëjë konceptet, të zotërojë shprehitë dhe të zbatojë njohuritë gjuhësore. Të dyja këto kushte diktojnë nevojën për strategji të ndryshme të mësimdhënies, të cilat përshtaten me objektin e të nxënës dhe nevojat e nxënësit. Qëllimi i çdo strategjie të mësimdhënies është që çdo nxënës të mësojë dhe të zbatojë njohuritë gjuhësore në mënyrë efektive.

Të mësuarit bashkëveprues

Mësuesit sigurojnë një mjeshtës për komunikim dhe ndërveprim mes nxënësve. Ata përdorin metoda, strategji dhe teknika që nxitin të mësuarin bashkëveprues. Nxënësi gjatë orëve të gjuhës së huaj shpesh motivohet të punojnë më nxënësit e tjera. Detyrat e përbashkëta i sigurojnë nxënësit më shumë kohë për të komunikuar dhe për të ndarë përvojat e tij me pjesëtarët e tjera të grupeve. Puna në grupe nxit respektin dhe tolerancën ndaj mendimit të tjerrit si dhe ndikon në përdorimin e formave demokratike për ndarjen e përgjegjësive dhe punës

Njëherazi edhe shkalla e zotërimit të gjuhës rritet duke forcuar me shumë lidhjen midis kompetencave kyçë dhe atyre të fushës.

Integrimi

Veprimtaritë gjuhësore si: të lexuarit, të shkruarit, të folurit, të dëgjuarit dhe përdorimi i drejtë i gjuhës trajtohen në mënyrë të integruar që të sigurohen lidhje kuptimplota mes tyre. Ato plotësojnë njëra- tjetrën dhe zhvillohen së bashku për t'a bërë nxënësin të aftë të komunikojë dhe të përdorë njohuritë e marra në situata të njohura dhe të panjohura për të.

Procesi i rimarrjes së njohurive

Aftësitë dhe shkathtësitë, njohuritë rreth sistemit gjuhësor dhe llojet e ndryshme të teksteve zhvillohen duke u rishikuar çdo vit. Kjo arrihet duke kaluar nga e njohura tek e panjohura dhe nga më e thjeshta te më e vështira. Temat dhe njohuritë do të rimerren në mënyrë të hollësishme dhe ciklike në fazë të njëpasnjëshme të programit mësimor. Kjo mundëson që nxënësi të përparojë nga niveli bazë në nivele më të larta të përdorimit të gjuhës.

Situata e të nxënëtit

Mësuesi duhet të parashikojë situatë të nxëni që të realizojë gjatë një ose disa temave mësimore. Me situatë të nxëni kuptohet ndërtimi i njohurive nëpërmjet një situate praktike ose reale. Kjo mund të zgjasë një ose disa orë mësimi. Këto situata ndihmojnë nxënësin të përdorë njohuritë e marra në jetën e tij të përditshme pa vështirësi dhe në interes të tij.

Pavarëisht metodave të përdorura mësuesi duhet të ketë parasysh që nxënësi ka fituar:

- ✓ kompetencat e duhura
- ✓ aftësinë për t'i përdorur këto kompetenca
- ✓ aftësinë për të përdorur strategjitë e duhura në vënien e kompetencave në veprim.

4 UDHËZIME PËR VLERËSIMIN

Vlerësimi i nxënësit është ndër komponentët më të rëndësishëm të kurrikulës me bazë kompetencat. Ky vlerësim, bazuar në rezultatet e të nxënëtit, përfshin gjykimin për arritjet e nxënësit (njohuri, shkathësi, qëndrime) përkundrejt niveleve të arritjeve.

Roli kryesor i vlerësimit është të përmirësojë të nxënëtit. Informacioni i siguruar nga vlerësimi i ndihmon mësuesit të kuptojnë anët e dobëta dhe anët e forta të nxënësit në përbushjen e kompetencave kyçë dhe ato të programit lëndor për secilën klasë, si dhe u jep mundësi të përmirësojnë mësimdhënien dhe të bëjnë propozime për përmirësimin e programeve.

Në përzgjedhjen e praktikave të vlerësimit, përcaktimin e kohës së përshtatshme për vlerësim dhe përzgjedhjen e materialeve që do të vlerësohen duhet pasur parasysh:

-) përcaktimi i qëllimit dhe strategisë së vlerësimit;
-) përzgjedhja e veprimtarive që mundësojnë demonstrimin e formimit dhe konsolidimit të kompetencave;
-) përdorimi i vlerësimit për të verifikuar çfarë di aktualisht nxënësi;
-) besimi se të gjithë nxënësit mund t'i përmirësojnë arritjet e tyre.

Tradicionalisht, tri koncepte konsiderohen nga më themelorët në vlerësim: vlefshmëria, besueshmëria dhe të qenit vlerësim i realizueshëm. Mësuesi duhet të ketë parasysh që në vlerësim të jetë i paanshëm dhe transparent.

Vlerësimi i nxënësit ndahet në tre tipa kryesore:

Vlerësimi diagnostikues që zakonisht kryhet në fillim të vitit shkollor ose para zhvillimit të një grupei orësh, për të identifikuar njohuritë paraprake, interesat ose aftësitë që ka nxënësi rrëth asaj për të cilën do të zhvillohet mësimdhënia gjatë vitit shkollor. Ky informacion përdoret për të orientuar praktikat e mësimdhënies dhe mësimnxënies në mënyrë që të përcaktohen strategjitet e të ardhmes. Vlerësimi diagnostikues mund të jetë i shkurtër, i shpejtë, joformal dhe mund të bëhet me gojë dhe me shkrim.

Vlerësimi formues ose i vazhdueshëm është një proces që ndodh gjatë gjithë kohës në klasë dhe informon nxënësit, prindërit dhe mësuesit mbi progresin e nxënësve. Të dhënat dhe informacioni i mbledhur nga vlerësimi formues përdoren për të përmirësuar proceset e mësimdhënies dhe të nxënësit. Fokusi i vlerësimit formues nuk duhet të jetë vetëm vlerësimi me notë i nxënësit. Ky vlerësim mund të jetë edhe me simbole, komente etj.

Vlerësimi përbledhës ose përfundimtar kryhet më shpesh në fund të një grupei orësh, për të përcaktuar çfarë është mësuar pas një periudhe kohe. Vlerësimet përbledhëse përdoren jo vetëm për të informuar nxënësit e prindërit për progresin e fëmijëve të tyre, por edhe për të përmirësuar praktikat e mësimdhënies dhe të nxënësit si dhe për të krahasuar arritjet me rezultatet e pritshme të të nxënësit.

Gjatë zbatimit të programit nxënësve duhet t'u jepet mundësia të punojnë individualisht, në çift ose në grup për kryerjen e detyrave të dhëna dhe përbushjen e kompetencave të lëndës dhe atyre kyçë.

Komponentët e vlerësimit janë vlerësim me gojë dhe vlerësim me shkrim. Këto vlerësime bëhen në mënyrë të alternuar me njëri-tjetrin për t'i dhënë mundësi mësuesit të bëjë një vlerësim të saktë dhe të mirëpeshuar për të gjitha veprimtaritë gjuhësore. Mësuesi, në përputhje me parimet themelore të vlerësimit, siguron përdorimin e të gjitha llojeve të vlerësimit, të cilat përcaktohen si të domosdoshme për të gjykuar në lidhje me arritjet e nxënësve, në funksion të mbështetjes së të nxënësit dhe mësimdhënies.

Vlerësimi i punëve me shkrim është një mjet shumë i rëndësishëm i njohjes së aftësive gjuhësore të nxënësve. Praktikat e reja sot orientojnë vendosjen e kritereve dhe të standardeve të përshtatshme dhe të arritshme nga nxënësit. Kështu, duhen kërkuar forma të larmishme vlerësimi, të cilat të pasqyrojnë nivelin real të arritjeve të nxënësve për marrjen e masave për përmirësimin e tij. Shënimet e mësuesit janë shumë të rëndësishme për vlerësimin e punëve me shkrim të nxënësve: ato duhet të jenë të tilla që t'i motivojnë ata. Vlerësimi që nxënësit mund t'i bëjnë njëri-tjetrit, është një tjetër formë e rëndësishme që ndihmon mbarëvajtjen e punës në këtë drejtim.

Vetëvlerësimi është element i rëndësishëm në mësimin e gjuhës së huaj. Vënia e synimeve të qarta në program mundëson vetëvlerësimin e tyre në vazhdimësi. Gjatë vetëvlerësimit në procesin mësimor ndiqen këta hapa:

- ✓ Mësuesi diskuton me nxënësit atë që ata do të arrijnë në klasë.

-) Nxënësit vlerësojnë punën e tyre në çifte. Më pas mësuesi/ja dhe nxënësit bëjnë komentin përfundimtar.
-) Nxënësit vlerësojnë punën e njëri-tjetrit në grupe duke marrë role te ndryshme, madje ndonjëherë dhe pa nevojën e ndihmës së mësuesit.
-) Nxënësit mbajnë shënim arritjet e tyre duke përdorur edhe gjuhën amtare.
-) Mësuesit bisedojnë me nxënësit individualisht dhe i tregojnë arritjet.
-) Nxënësi cakton objektivat për të ardhmen.

Nga vetëvlerësimi përfiton si nxënësi, ashtu edhe mësuesi. Njohja e nxënësit me vetëvlerësimin e ndërgjegjëson atë të kuptojë më mirë problemet e të mësuarit dhe i jep mundësi të caktojë objektiva për të ardhmen.

Vetëvlerësimi realizohet gjatë punës me portofolin e gjuhëve.

Vlerësimi me portofol liendor

Portofoli i nxënësit, si një mundësi vlerësimi e vetëvlerësimi, është një koleksion i punimeve të tij përgjatë vitit shkollor, kontributave dhe arritjeve të tij në gjuhën që po mëson, kompetencat kyce, për punën individuale dhe në grup, krijmtarinë, talentin, si dhe për aspekte të gjykitimit dhe reflektimit të nxënësit për veten dhe të tjerët.

Portofoli gjuhësor ka dy funksione: a. raportues dhe b. pedagogjik

Ai përbëhet nga tri pjesë :

- a. **Pashaporta gjuhësore**- ku nxënësi regjistron nivelet gjuhësore, kualifikimet dhe përvojat ndërkulturore.
- b. **Biografia gjuhësore** –ndihmon nxënësin të regjistrojë dhe të reflektojë mbi progresin e tij gjuhësor.
- c. **Dosja**- tek e cila mund të përmbajë punë me shkrim, detyra tematike, projekte lëndore e ndërlëndore, certifikata, diploma etj.

Përzgjedhjet për portofolin bëhen nga nxënësi, ndërsa mësuesi rekomandon.

Pjesë e vlerësimit është edhe informimi i nxënësve dhe prindërve për rezultatet e vlerësimit ose për ecurinë dhe arritjet e nxënësit.

Për vlerësimin përfundimtar për klasën e tretë mësuesi duhet t'iu referohet dokumenteve të veçanta të vlerësimit.

5 TABELA E NIVELEVE SIPAS KLASAVE

Tabela pasqyron përputhjen e niveleve gjuhësore sipas Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave dhe shtririjen e tyre sipas klasave në sistemin arsimor parauniversitar të Republikës së Shqipërisë.

nivelet klasat \	A 1	A 2	A 2+	B 1	B 1+	B 2
Klasa 12						
Klasa 11						
Klasa 10						
Klasa 9						
Klasa 8						
Klasa 7						
Klasa 6						
Klasa 5						
Klasa 4						
Klasa 3						

*nxënësi në klasën e tretë fillon në nivelin 0 dhe gjatë klasës së katërt vazhdon merr elementë të nivelit A1